

Ἀπὸ τὶς διάφορες κωμωδίες πού παρακολούθησα αὐτὲς τὶς ἡμέρες, τὸ περισσότερο μὲ κέρδισε—μέσα στὰ πλαίσια τῆς σχετικότητας—ἡ κωμωδία «Δημοκρατία ἀλὰ... ἑλληνικὰ» τῶν κ.κ. Ν. Τσιφόρου καὶ Π. Βασιλειάδη, πού παρουσιάζει στὸ

Θέατρο «'Ακάδημος» ὁ Θίασος Μ. Κοντοῦ-Γ. Κωνσταντίνου-Ν. Ρίζου. Οἱ συγγραφεῖς, ἂν καὶ εἶναι φανερό ὅτι συμμορφώθηκαν μὲ τὰ γούστα τοῦ κοινοῦ (πού θέλει νὰ γελά, καὶ γελά καὶ ἱκανοποιεῖται προπάντων ὅταν οἱ καταστάσεις πού γυρεύουν νὰ τὸ διασκεδάσουν εἶναι πολὺ γνώριμες καὶ πολὺ ἐπικαιρες, ὅταν στόχος τῆς σάτιρας εἶναι ἡ πολιτικὴ ζωὴ), κατόρθωσαν, ἐν τούτοις, καὶ ἃς ἔγραψαν κατὰ παραγγελίαν, καὶ ἃς προσεγγίσανε σὲ μερικὲς σκηνὲς τὴν ἐπιθεώρηση, καὶ νὰ δώσουν στὸ θεατρογράφημά τους μιὰ γερὰ ἀρχιτεκτονημένη δομὴ καὶ νὰ τὸ διανθίσουν μὲ στραφτερό διάλογο, μὲ ζωνηρά καὶ ἔξυπνα ἐπεισόδια.

Τὸ κυριότερο ὅμως προσὸν τοῦ σκηنيκοῦ παιχνιδιοῦ τους εἶναι πὼς δὲ φατριάζει, δὲ φανατίζεται καὶ δὲ φανατίζει. Μᾶς δείχνει ὅτι ἡ πολιτικὴ ζωὴ ὁλόκληρη νοσεῖ τόσο βαριά, ἔχει τόσο μολυνθεῖ, ὥστε ὅποιος ἀνακατευθεῖ σ' αὐτήν, μπλέξει σ' αὐτήν, ἀναγκαστικά θὰ δεχθεῖ τὶς ἐπιθέσεις καὶ ἐκβιασμῶν καὶ δωροδοκιῶν, καὶ ἀναγκαστικά θὰ ὑποταχθεῖ σὲ κομπίνες. Δὲν προτείνουν μέσο θεραπείας· ὑποδεικνύουν ὅμως καθαρὰ πὼς ἡ θεραπεία πρέπει νὰ βρεθεῖ, γιατί σήμερα ἓνας τίμιος ἄνθρωπος, πού θέλει νὰ παραμείνει τίμιος, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀπέχει ἀπὸ τὸν πολὺ ἀκάθαρτο πολιτικὸ στίβο. Τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἀσφαλῶς δὲν εἶναι πρωτότυπο· ἡ πρωτοτυπία ὅμως εἶναι ἓνα φαινόμενο μάλλον σπάνιο, καὶ ὄχι καὶ πάντα ἀρεστό. Συχνὰ προτιμᾷ κανένας παραλλαγὴς μιᾶς γνωστῆς ἱστορίας. Μιὰ πού τὸ συμπέρασμα ἀνταποκρίνεται στὸ κοινὸ αἶσθημα, στὴν κοινὴ δυσφορία καὶ κοινὴ ἀγανάκτηση, καὶ μαζί ὅσα προηγήθηκαν καὶ ὁδήγησαν σ' αὐτὸ προσφέρονται μ' ἓναν τρόπο πολὺ τερπνό, πὼς ν' ἀρνηθοῦμε ὅτι ἡ κωμωδία ἐκτελεῖ τὸ σκοπὸ της καὶ χαρίζει φαιδρότητα, χαρίζει δύο εὐθυμες ὤρες;

Πολλὴ φαιδρότητα σκορποῦν καὶ οἱ ἡθοποιοί: ὁ εὐφάνταστος καὶ λεπτός, ἐξαίρετος κωμικὸς κ. Γ. Κωνσταντίνου, ἡ μαζί μπριλάντικη καὶ κομψὴ Κα Μ. Κοντοῦ, ὁ κ. Ν. Ρίζος

πού, κι ἄς διαφέρει ἡ ἰδιοσυγκρασία του καὶ ἡ τεχνοτροπία του ἀπὸ τῶν συναδέλφων του, κι ἄς μὴ συνταιριάζεται μ' αὐτοὺς, ἔχει ἀναμφισβήτητα μιὰ ἰσχυρὴ προσωπικότητα, κι ὅλοι οἱ ἡθοποιοὶ τοῦ συγκροτήματος." Ὅλοι ἔπαιζαν μὲ πολὺ κέφι καὶ μὲ ταχύτατο, συναρπαστικὸ ρυθμό, χωρὶς νὰ σημειώσουν ὑπολογίσιμες πτώσεις κι ἀνεπάρκειες.